

от "Българска орда" и до края на дните ѝ, свидетелства в мемоарната си книга, какво Фани е знаела, че някои "приятелки" са поставени да я надзират.⁴⁷ Една служебна справка с гриф "строго поверително" от 14 юни 1951 г., изготвена от следователя Ст. Василев, донякъде изяснява нещата. Цитатът е дословен: *"През 1950 г. м. март или април тя (Ф. М.) научава от Гергин Трънкарров – легионер, че е осъдена Ленкова, където се споменавало и нейното име. Тогава Мутафова разказва разговорите си с Ленкова пред агент "Бурия", Гергин Трънкарров, Димитър Шкутов*⁴⁸ *и др. "Нищо необичайно в практиката на ДС, където агентки и агенти задължително са най-близки приятели и роднини на следените "обекти". Разбираемо и твърде човешко е, ако някоя от жените – затворнички или лагеристки не е могла да издържи физически и психически на побоищата и издевателствата и принудително се нагърбва с ролята на доносител за своите близки. Като се има предвид, че толкова мъже не са издържали на "вербовката"! Възмутително от етична гледна точка е желанието на същата "Бурия" да разказва "свидни спомени" за своята подопечна, за която е докладвала пред ДС и то във в. "Демокрация", и то в 2000 г. Но и в тези изговорени "спомени" диша трагизмът на страха и насилието против личността, щом жената почти открито се изповядва: "Върху нас се упражняваше и вѣн от затвора такова насилие да отговаряме къде какво сме чули, за кого какво знаем, че единственото нещо заседнало в нашето съзнание, бе да не объркаме нещо, да не кажем нещо и такъв страх, че за друго нямаше място."*⁴⁹ Видно е, че е имала нужда от тази изповед за олекване на съвестта и покаяние пред паметта на Фани, дори смелостта ѝ да го стори изглежда достойна. Но събитията преди 50 години не са се развили съвсем безобидно. Напротив, освен четири месеца затвор и тормозът в килиите на ДС, могли са бъдат фатални за живота на писателката, ако бе попаднала в прословутия женски концлагер Ножарево. В досието по чудо е оставена секретна служебна преписка между министъра на ведомството ген. Георги Цанков и оперативните кадри, занимавали се със разследването на случая. На 28 юли 1951 г. инспекторите Д. Гюрев и М. Людсканов, следователите Ст. Василев и Б. Думков правят официално предложение Ф. Мутафова да бъде изпратена за шест месеца в ТВО заради това, че не съобщила на властите за посещенията на Ленкова, "както и за нейните вражески изказвания по адрес на Съветския съюз."⁵⁰ Предложението е одобрено от полк. Н. Дворянов, а министър Цанков издава заповед със следния текст: "

⁴⁷ Гюлгелиева, В. Спомени за достойни българи. С., 1994 г.

⁴⁸ Д. Шкутов, адвокат на Ф. Мутафова. Г. Трънкарров, затворник в Белене. Посочени от нея като свидетели, че ги е разпитвала и се съветвала за процеса на Ленкова.

⁴⁹ Юнашлиева, Елена. Ф. П. Мутафова в комунистическия затвор. В. Демокрация, бр. 314, 14.XII.2000 г., с. 26

⁵⁰ Архив на МВР. л. 38